

[Grünbaum.]

det var en fejltagelse, at de måske var hentet derfra.

Men jeg vil gerne her kun ganske kort, fordi vi ikke har så megen tid til førstebehandlingen, sige, at jeg i folketingets skatte- og afgiftsudvalg til finansministeren har stillet spørgsmål om en ny opgørelse af disse tal. Jeg mener, det er absolut påkrævet. Vi fik for nogle år siden en opgørelse fra statistisk departement, der sagde 9 mia kr. Der var mange forbehold i den, men trods alle forbeholdene var det de 9 mia kr., der svingede rundt i luften. Forskellige skattepolitikere har så syntes, at disse 9 mia kr. skulle pristalsreguleres, og efterhånden er tallet blevet større og større. Lad os i hvert fald prøve. Det må være muligt at komme noget nærmere til det.

Jeg er ellers enig i de betragtninger, finansministeren gjorde gældende. Jeg vil gerne understrege, at vi er positive over for dette.

Punkt 1 er jo taget op. Det er taget op under den forrige regering, det videreføres under den nuværende regering, og det er indeholdt i skatteforliget. Dét vil jeg godt sige det noget stærkere end finansministeren, at vi må have gennemført en regel om, at samtlige pengeinstitutter, herunder også vekselere osv., én gang om året skal aflevere en slags lønseddel over de renteudbetalinger, de har haft til deres klienter, altså samlet på hver sit personnummer.

Det må og skal gennemføres. Lønmodtagerne kan ikke fortsat finde sig i, at man én gang om året for deres vedkommende til skattemyndighederne opgiver nøjagtigt, hvad de har tjent hos de pågældende arbejdsgivere, i modsætning til dem, der har indtægter i form af renteindtægter, som jo er skattepligtige, det må vi jo ikke glemme. Renteindtægter er skattepligtige. Der er ikke tale om at gennemføre en ny skatteregel. Der er kun tale om, at vi siger: nu skal vi have ordentlige oplysninger.

Hvis ikke pengeinstitutterne kan klare en sådan opgave én gang om året at aflevere en opgørelse pr. personnummer, hvordan vil de så klare den kildekat, som de påstår at de kan administrere langt bedre end det offentlige?

Altså til finansministeren vil jeg sige, at jeg regner med, at vi virkelig får taget fat

på dette, sådan at vi får suppleret vort kontrolmateriale ad den vej.

Afskrivningsreglerne har vi jo netop i går fremsat et forslag om, som jeg går ud fra at man også fra kommunistisk side kan give tilslutning til. Det vil løse en masse af de problemer, som ligger i den sætning, der står her.

Jeg er lidt i tvivl om det dér med skattebøgerne. Jeg kan sige, at man i den socialdemokratiske gruppe overvejende er positivt indstillet over for at genindføre skattebøgerne. Vi er klar over, at i de store byer kan det ikke få nogen større interesse, men i mange mindre bysamfund kan det blive en ekstra kontrol fra borgernes side over for unddragelserne, også de legale skatteundragelser, som jo er det, der er ved at blive det store problem herhjemme, og hvor folk med rette er gale i hovedet, fordi man derigennem ikke får den lighed i skatteansættelsen og skattebetalingen, som absolut må kræves i et moderne samfund. Ja, vel i alle samfund må der kræves en ligestilling over for loven og ikke mindst på skatteområdet, og derfor må der altså ske noget, og det er da også muligt, at man så ved hjælp af skattebøgerne kan lave noget.

Men der er mange andre muligheder, som ikke er med i forslaget. Der er samarbejde mellem skattemyndighederne og momsmyndighederne. Det er noget, jeg selv lægger overordentlig stor vægt på. Via momsregnskaberne og merværdien vil vi ad statistisk vej, fordi vi jo også har den merværdi, som indgår i indehaverens merværdiberegning, få ganske gode tal til at komme langt, langt videre i skattekontrollen, end vi er i dag.

Ja, her må jeg altså give udtryk for en positiv indstilling over for forslaget, men jeg synes i og for sig ikke, formuleringen egner sig til en vedtagelse som folketingsbeslutning. Den rejser derimod en række problemer, som jeg mener rimeligt kan indgå i skatte- og afgiftsudvalgets arbejde.

Glistrup (FP):

Det foreliggende forslag går ud på, at der på tre områder skulle ske ændringer i vor skattelovgivning, tre områder, der i og for sig ikke har nogen særlig stor indbyrdes forbindelse med hinanden, og som derfor må behandles hver for sig.